

Publicerad 2012-04-10 12:30 av Mattias C

Dina ord

Dina fingrar var varma
Din närvaro brann
Tiden försvann
med förmågan att tala

Min blick den var feg
Rustningen dog
Du var vacker som tavlan
och magisk som sagan

Tiden flöt på,
det blev snart dags att gå
Det var tyst när vi gick
tills du stannade tvärt

Du höll mig speciellt
som om någonting hänt
Jag höll dig tillbaka
Jag höll lika hårt

Så möttes vår blick,
ja vi såg på varann
och jag hörde en trevande röst

Rösten var din
och orden som sades,
de ekar än i mitt bröst

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mattias C med Poeter.se id #30691 innehar upphovsrätten